

ציון צפירי, העולם הזה

אקהטואלי

הוא הרב של ש"ס. שך הוא גם הרב הגדול של אגודת ישראל, שהסתייעה בבחירות האחרונות בתמיכה המוצהרת של חב"ד, בראשותו של הרבי מלובאביץ'. התורכי המזוקן מתנרב להסביר לי, מיטיב את הכיפה על הראש, מל-טף את הזקנקן, ועובר לרבר בשפה מקומית.

כל העסק הוא שטות, ואני, בתור ציוני שהגיע הנה מתורכיה, אחרי מילחמת ששת-הימים ושרת בצבא בתור קצין, אומר לך שהכל זה בלאגאן. אני גם רתי, וגם ציוני, והייתי מצביע ש"ס, אבל ההנהגה שלהם זה לא כמו הבוחרים שלהם. מבין הבוחרים של הם הם מהליכוד, אבל הם בעצמם, ההנהגה, הם כולם יונים, המוכנים למסור את הכל, ולכן אפילו אגודת ישראל יותר טובה, כי אלה לא ימסרו כלום, רק שאני לא יכול להצביע גם כשבילם, כי אלה לא ציונים. אז מה נשאר? כלום. אני לא מצביע כלום."

• ואת הרב יוסף אתה מכבד?
"איוו שאלה? אתה יודע איוו גאון הוא האיש הזה?"
הרב שברוך, זה מרחובות, חוזר לשיחה: "הרב עובדיה יוסף ידוע כלפני הפסיקות שלו. מה שמייחד אותו זו הבהירות המוחלטת שלהן. הן תמיד כלי-כך חותכות וברורות, לכן דווקא עכשיו, כאשר הוא לכאורה לא מחליט, זו הצהרה מאוד ברורה."

• אמרת שאתה מהאגודה, לא?
"בן-
• ואמרת שאסור לוותר על ארץ ישראל."
(המשך בעמוד 46)

אפשר להבין כל מילה, מה שמחשיר אותו מיידי בשימוש משתנה במיכטאים שונים.

הרבי מרחובות מוכן לדבר, אבל הוא מוכיח רח לבדוק את תעודות-העיתונאי שלי. העוד לם הזה הוא בסדר גמור, וכל עיתון חילוני הוא בסדר גמור, רק שלא אהיה מיתד נאמן או מיום השישי. "מה זאת אומרת", הוא אומר, "לוותר על שטחים? אף אחד לא יכול לוותר על שטחים, כי ארץ ישראל איננה רכושו של אני מתעניין אצל הרב ("עוד לא. עוד מעט") מרחובות מה צריך לעשות. "לרעת, צריך לעמוד חזק, ולמלא תוך שבוע את יהודה ושומרון בהתנחלויות."

• אתה משיי?
שאלה טיפשית. זה צעיר לבנבן במיוחד. "לא, מה פתאום. אני הצבעתי אגודה."

• חבדניק?
"חס וחלילה". הוא מחייך בסיפוק, הנהגה במופנן מהמבוכה שלי. איש אגודת ישראל, זו שהיא מיסודה של הרב ש"ד, שהצחיר על קדושת החיים המוחלטת, כאשר היא עומדת מול הזכות על הקרקע, מדבר כמו תועמלן של "גוש אמונים", בימיו הקשוחים והטובים.

• הוא יתן פסק-הלכה?
"בוודאי שלא. הוא היה רוצה, אבל הוא לא רוצה לצאת חזיתית נגד הרבי מלובאביץ'."

התורכי

• ש לי כאן בילבול רציני. הרב עובדיה יוסף הוא הרב של ש"ס, אבל גם הרב שך

ואופן הליכוד. עובדה, במיפלגה שלו מדברים על האפשרות של החזרת שטחים. בינתיים רק מדברים, אבל מהי כל הפוליטיקה אם לא ריבורים, ורביץ, סמוק מחום, עושה כאן את העבודה עבור שימעון פרס.

הרב מרחובות

ה חצר של מוסד הרב קוק נראית כמו ציור של ברויגל שתקוע בטעות בספר של שלום עליכם. איש אחד עומד ליד דלפק מאולתר, ומנסה למכור סיפרי נוטריקונים מיסתוריים, המוכיחים את נפלאות המיספר הנורא, 1820. שני בחורים מתחרים על שוק המשקאות, אחד עם ארגז פחיות קולה, והשני מהמר על בקבוקים.

החום והמחנק, בצירוף המחיר הוול (שני שקלים), לא מחסלים את הסחורה. יש ברז, ויש מים, ושקל הוא שקל, וירושלים זה לא תל-אביב.

עזרת הנשים המאולתרת, בפיינה העליונה של המדרגות, מתרופפת מאוד עם השעות, והילדים המשחקים שחררו אליה הבקיעו את הדרך לילדים קצת פחות קטנים, בעלי זקני קנים, שמגנבים מבטים את הנוערות. קצת מעבר לגדר החצר עומד גרשון סלר מון במרכז קבוצת המפגינות שלו, אבל אף אחד לא מתייחס אליהם, ואפילו השוטרים החייכנים, נושאי רובי הקארבין. מקשיבים לשיחות העצלות המתפתחות בקבוצות קטנות, מתגברות על הרצאת הרב יוסף, ששש מעת היטב דרך הרמקולים. למרבה הפלא

את הקלטת כמו שמאמן-כרוגרל בודק שחקן זה. הוא לא מדבר, ררעי, אבל יש לו נוכחות יותר מרביץ. יותר מיצחק רפאל, שמעיף את הקהל באיזכורים ובציטוטים עצמיים מלפני עשור. יותר מעובדיה יוסף, שנמצא שוב ליד המטאור מש"ס, זמן קצר אחרי שהיה איתו בקהיר ואמר לחוסני מובארכ שהחיים הם ערך עליון. ררעי מתגלה כמניפולטור הגדול של הפוליטיקה הישראלית.

עכשיו אנשים בקהל שואלים זה את זה אם עובדיה יוסף ייסוג לגמרי מהחלטה הצפויה שלו שתתיר נסיגה, החלטה שתסלול עבור ררעי את האופציה המערבנית שאלה הוא חותר, אבל הוא זקוק לסמכות של הרב כדי להטות את אנשי ש"ס למסלול הזה. מצביעי ש"ס, ליכודניקים גנטיים, אולי עדיין לא בשלים לצעד, וררעי מאכיל אותם ככפיות מדרות.

הוא לא מגלה שום סימני-אכזבה כאשר עובדיה יוסף אומר לקהל שכמצב הנוכחי אין מה לדבר בכלל על החזרת שטחים. רק החיוך הפעלתני נגזר, כאשר יוסף מודיע שבתנאים איריאליים של שלום-אמת, ברור שפיקודת נפש רוחה כל דבר, שוב מבויק החיוך ההוא, שהביא אותו, תוך חמש שנים, מעמדת עוזר של השר יצחק פרץ לאדם החשוב ביותר בקהילת הפוליטיקאים הרתיים.

ררעי מפעיל את מחיאות-הכפיים, והוא איננו מחטיא אף פעם אחת. הערב הזה, שאולי נהגה לפני זמן על-ידי יצחק רפאל, הפך בגלל שר-הפנים למה שהוא. ש"ס, מוכיח ררעי, איננה כשום פנים